

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. O. K.**, zast. Mgr. Lukášem Rothanzlem, advokátem, se sídlem Teplého 2786, Pardubice, proti žalované: **Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě**, se sídlem Sokolská 1498/15, Praha 2, zast. Mgr. Martinem Sadílkem, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 802/56, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí představenstva žalované ze dne 14. 4. 2016, č. R1602-9, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2019, č. j. 6 Ad 12/2016 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Soud **u k l á d á** žalobci, aby **ve lhůtě patnácti dnů** od doručení tohoto usnesení **zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti**, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí **1.000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Představenstvo žalované rozhodnutím ze dne 14. 4. 2016, č. R1602-9, zamítlo odvolání a potvrdilo rozhodnutí Disciplinárního senátu Stavovského soudu žalované ze dne 15. 2. 2016, č. j. StS 343/2014, kterým bylo žalobci uloženo disciplinární opatření v podobě pozastavení autorizace na dobu 12 měsíců. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 1. 2019, č. j. 6 Ad 12/2016 - 51, žalobu proti rozhodnutí představenstva žalované zamítl.

[2] V kasační stížnosti směřující proti tomuto rozsudku žalobce (dále jen „stěžovatel“) navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Upozornil, že soud žalobě přiznal odkladný účinek, a proto i během žalobního řízení mohl vykonávat činnost, pro kterou mu byla udělena autorizace. Doplnil, že autorizaci již sice nevyužívá v rámci hlavního pracovního poměru, i přesto ji však využívá k výdělečné činnosti. Stěžovateli proto hrozí vznik újmy, neboť účinky napadeného rozhodnutí mohou zásadně dopadnout do jeho výdělečné činnosti. Toto riziko přitom převažuje nad možností vzniku újmy na straně jiných osob (žalované), resp. zde není takový důležitý veřejný zájem, s nímž by mohlo přiznání odkladného účinku přímo kolidovat.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jakožto účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku krajského soudu. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že pozastavením autorizace stěžovatele by mohlo dojít k zásadní újmě stěžovatele, která by mu způsobila vážné obtíže v jeho zaměstnání, resp. výdělečné činnosti. Zároveň není zřejmé, že by přiznání odkladného účinku způsobilo újmu jiným osobám. Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, přičemž žalovaná žádné důvody bránící přiznání odkladného účinku neuvedla.

[8] Nejvyšší správní soud současně stěžovateli uložil, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, činí 1.000 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2019

JUDr. Jiří Palla

předseda senátu